

DUMITRU TUDOR - ARHEOLOGUL

Liviu Petculescu (București)

De fiecare dată ne amintim de Dumitru Tudor când răsfoim edițiile *Olteniei romane*, în care el menționează cu deosebită acribie activitatea predecesorilor. Trimiterile la manuscrise și vreau să subliniez acest lucru: sunt corecte, se pot utiliza, după trimiterile lui. Se poate spune astfel că profesorul D. Tudor a epuizat din punct de vedere științific, utilizarea manuscriselor lui Gr. Tocilescu. Sigur, că pentru anumite probleme concrete se pot verifica, dar în principiu utilizarea de către el, a fost plină de acribie și a scos toate concluziile care se pot face, prin studierea lor. Deci D. Tudor ne-a pus la dispoziție, în realitate atât prin inventar, cât și prin studierea manuscriselor întreaga activitate a lui Gr. Tocilescu și a salvat-o de la uitare și a introdus-o în circuitul științific de la începutul activității științifice de arheologie în România (în zona aflată la sud de Carpați). Deci, aș vrea să spun că activitatea profesorului Dumitru Tudor s-a desfășurat pe mai multe planuri cu succese, aș putea spune, similare în toate domeniile: atât activitatea sa de profesor, cât și cea de arheolog dublată cu cea de valorificare a operei înaintașilor (colegii mei au menționat doar activitatea științifică), dar el a fost și un mare popularizator, cred că de fapt sub acest aspect, iar acum în epoca noastră când se mai vorbește tot mai mult de *feedback*, în toate țările din lume, aș putea spune că profesorul Dumitru Tudor a fost un antecesor al tendințelor actuale. Într-adevăr o asemenea activitate trebuie făcută de aceia care au talent și prof. D. Tudor avea un talent de narator, fără această activitate, chiar profesiunea noastră, care își propune să facă cercetări fundamentale, va suferi foarte rău.

Societatea modernă ca orice societate nu poate accepta oamenii, care se retrag în turnul lor de fildeș pentru că pur și simplu nu îi subvenționează. Singura soluție este ca noi să încercăm să convingem societatea că putem să oferim lucruri, care să fie de un interes care să depășească cercul restrâns al intereselor noastre științifice.

Ei bine, profesorul Tudor a simțit așa ceva. Eu, în final aș mai vrea să spun și câteva cuvinte, despre prof. Tudor ca om. Prof. Dumitru Tudor și-a ajutat studenții, care i-au cerut ajutorul sau care au fost merituoși. În afară de aceasta era un om care iubea frumosul. Profesorul Tudor îi plăceau călătoriile, îi plăceau monumentele și admira tot ce este frumos - îi plăceau și femeile - (așa se explică și cartea *Femei vestite în lumea antică*).